

**Dag 8 “Wij geven aan U de opdracht
om het lot van de Mensheid in veiligheid te brengen.”**

Ik vertoefde in de armen van de Godheid. Zij verwachtten Mij en vierden feest als Zij Mij zagen. Zij beminden Mij zozeer dat telkens Zij mij zagen, Zij zeeën van Liefde en Heiligheid in mijn ziel uitstortten.

Ik herinner Mij niet dat Ik Hen ooit verliet, zonder dat Zij nieuwe verrassende geschenken klaar hadden voor Mij. Terwijl Ik in hun armen was, bad Ik voor de mensheid. En zeer dikwijls weende en smeekte Ik onder tranen en zuchten voor jou, voor allen.

Ik weende omwille van de opstandige menselijke wil, die tot slaaf en ongelukkig maakt. Mijn zoon, mijn dochter zo ongelukkig zien, deed Mij bittere tranen wenen die op de handen van onze Vader vloeiden.

Geroerd door mijn wenen, zei de Godheid tot Mij:

*“Onze liefste dochter,
-jouw Liefde bindt Ons, -jouw tranen verzachten het vuur van de Goddelijke Gerechtigheid,
-jouw gebeden trekken ons zozeer naar de schepselen toe, dat Wij niet kunnen weerstaan.*

**Daarom geven Wij aan jou de opdracht
om het lot van de mensheid in veiligheid te brengen.**

*Jij zal onder hen Onze gevormachte zijn. Aan Jou vertrouwen Wij hun zielen toe.
Jij zal Onze rechten verdedigen, die door hun fout geschonden zijn.
Jij zal bemiddelen tussen Ons en hen en langs beide kanten herstellen.*

**In jou zien Wij de onoverwinnelijke Kracht van onze Goddelijke Wil,
Die in jou bidt en weent...**

Wie kan jou weerstaan?

*Jouw gebeden zijn bevelen. Jouw tranen heersen over ons Goddelijk Wezen.
Lieve dochter, ga door met het vervullen van je opdracht!”*

Mijn klein Hartje voelde zich smelten van Liefde door deze zo lieve wijze waarop God met Mij sprak. En vol liefde, nam Ik deze opdracht aan. Ik zei:

“Hoogste Majesteit, Ik ben in uw Armen. Beschik over Mij zoals U het wil. Ik offer U ook mijn leven. Indien Ik zovele levens had als er schepselen zijn, dan zou Ik hen allemaal aan U geven, om allen veilig in uw vaderlijke armen te brengen...”

Zonder te weten dat Ik de Moeder van het Goddelijk Woord zou zijn, voelde Ik in Mij een dubbel moederschap:

- Moederschap tegenover God om zijn rechten te verdedigen,
- Moederschap voor de schepselen om hen te redden.

Ik voelde Mij als Moeder van allen.

De Goddelijke Wil, Die geen geïsoleerde werken kan verrichten bracht
-God in Mij en - ook alle schepselen uit alle tijden.

In mijn moederhart

- voelde ik hoe God beledigd werd en herstel hiervoor verlangde, en
- zag ik ook de mensen onder de heerschappij van de Goddelijke Gerechtigheid.

Hoeveel tranen heb Ik geweend!

“Hoeveel tranen heb Ik geweend!”